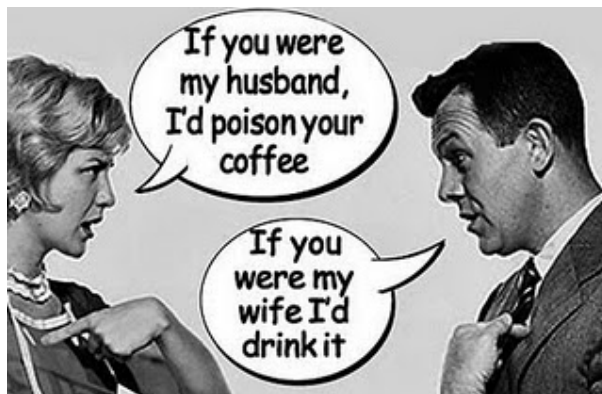

Wednesday, May 4, 2011

የሚያሸንፍ ፍቅር

አንድ ሰርግ ውስጥ አንድ ሽማግሌ ሙሽሮቹን ሊመርቁ ቆሙና **«አጣልቶ የሚያፋቅር፣ አጋጭቶ የሚያጣብቅ ፍቅር ይሰጣችሁ»** ብለው ሲመርቁ ሰማሁ። እስካሁን ብዙ ሠርግ ተገኝቼ ምርቃት ሰምቻለሁ እንዲህ ያለ ምርቃት ሰምቼ አላውቅም። ምን ማለታቸው ይሆን? እያልኩ በኅሊናዬ ሳብሰለሰለው ቆየሁ። «አጣልቶ የሚያፋቅር፣ አጋጭቶ የሚያጣብቅ ፍቅር? ደጋግሜ አሰብኩት።

ይህንን ሳወጣ እና ሳወርድ እንዳጋጣሚ ሽማግሌው ምርቃቸውን ፈጽመው እኔ የነበርኩበት ጠረጴዛ ጋ መጡና ተቀመጡ። መጠየቅ አለብኝ አልኩና አንገቴን በጠረጴዛው ላይ ሰገግ አድርጌ

«ደኅና ዋሉ አባቴ» አልኳቸው።

«ይመስገነው ደኅና ነኝ» አሉኝ።

«ቅድም የመረቁት ምርቃት ሰምቼው ስለማላውቅ ገረመኝ» አልኩ ወሬ ለመወጠን ብዬ።

«አንተ ብቻ አይደለህም ብዙዎች ይገርማቸዋል» አሉ ፈገግ ብለው።

«ምን ማለትዎ ነው ግን»

«መጀመርያ አንድ ታሪክ ልንገርህ» አሉኝ ጃኖአቸውን ወደ ቀኝ መለስ እያደረጉ። እኔም ወንበር ቀየርኩና አጠገባቸው ተደላድዬ ተቀመጥኩ።

«አንድ ጊዜ አንዲት እጎት ምክር ልትጠይቀኝ መጣች። እናም እንዲህ ስትል አጫወተችኝ። እኔ እና ባለቤቴ ከተጋባን ስምንት ዓመታችን ነው ሁለት ልጆችንም ወልደናል። የራሳችን ቤት እና መኪና አለን። ሁለታችንም የየራሳችን በቂ ደመወዝ የሚገኝበት ሥራ አለን።

ይህንን ያህል ዓመት በትዳር ስንኖር ተጋጭተን ወይም ተጣልተን አናውቅም። እንኳን ለመጣላት ለመፋቀረም ጊዜ አልነበረንም። ጭቅጨቅ፣ ንዝንዝ፣ በዚህ ወጣ፣ በዚህ ወረደ የሚባል ነገር በቤታችን ታይቶም ተሰምቶም አያውቅም። ጎረቤቶቻችን እና የሚያውቁን ሁሉ በኛ ይቀናሉ። እርሱን ምን የመሰለች ሚስት አለችህ ይሉታል፤ እኔንም ምን የመሰለ ባል አለሽ ይሉኛል።

አንድ ጊዜ ጓደኛዬን ለማየት እና በዚያውም ለመዝናናት ብዬ ናይሮቢ ሄድኩ። ባለቤቴ ሥራ ስለነበረው አልሄደም። ጓደኛዬ ትዳር ከያዘች አምስት ዓመቷ ነው። ባለቤቷ በተባበሩት መንግሥታት ድርጅት ውስጥ ስለሚሠራ ነው ኬንያ የሄዱት። እነርሱ ቤት አንድ ሳምንት ተቀመጥኩ።

ያን ጊዜ ታድያ የኔን ትዳር ትዳር መሆኑን ተጠራጠርኩት። ጓደኛዬ ባለቤቷን በስሙ አትጠራውም፤ እርሱም እንዲሁ። ደክሞት ከመጣ እግሩን ታጥባላች፤ እርሱም እንዲሁ። ምግብ ሲበሉ እንደተጎራረሱ ነው የሚጨርሱት። ልጆቼን፣ ቤቴን ሌላውንም አብረው ነው የሚያደርጉት።

አንዳንድ ጊዜ በኃይል ይከራከራሉ፤ ሊደባደቡ ነው ብዬ ስፈራ ለጥቂት ጊዜ ይኳረፉና ግን መልሰው ይፋቀራሉ። አንድ ቀን ታድያ ጓደኛዬን «ለመሆኑ ተጣልታችሁ ታውቃላችሁ?» ስል ጠየቅኳት። «በጣም እንጂ እኛ መጣላትንም መፋቀርንም እናውቅበታለን። ተጣልተን ተጣልተን ወጥቶልናል። ከጠብ በኋላ የሚኖረን ፍቅር ሁልጊዜ ምነው በተጣላን ያሰኘኛል» አለችኝ። ከዚያም ወደራሴ ተመልሼ አሰብኩ።

እኔ እና ባለቤቴ ተጣልተን አናውቅም። አያድርሰውና አንድ ቀን ብንጣላ እንዴት እንደምንታረቅ የምናውቅበት አይመስለኝም። ክፉን አርቅ አልኩ ለራሴ። **ግን እኛ ተጠባብቀን ነው ወይስ ተፈቃቅረን ነው የምንኖረው ብዬም ራሴን ጠይቄዋለሁ። ሳስበው ግን በመጠባበቅ እንጂ በመነፋፈቅ የምንኖር አይመስለኝም። እናም ትዳሬን ጠላሁት»** አለችኝ።

ችግሯ ገብቶኛል። አንድ ጥያቄ ጠየቅኳት። «ላንቺ ፍቅር ማለት የጠብ አለመኖር ነው? ወይስ ጠብን ማሸነፍ? አልኳት። ቀና ብላ አየችኝ። አልመለሰችልኝም። ዝም ብላ አሰበች።

«ለመሆኑ ለምን እንደማትጣሉ ታውቂያለሽ?» አልኳት።

«ለምን ይመስልዎታል?» ብላ እኔኑ መልሳ ጠየቀችኝ።

«የማትጣሉት ስለማትገናኙ ይመስለኛል። የት ተገናኝታችሁ፣ የት ተነጋግራችሁ፣ የት ተከራክራችሁ፣ የት ተቀራርባችሁ ትጣላላችሁ። መጋጨትኮ ከመቀራረብ የሚመጣ ነው። እናንተ ጠብን አይደለም ያሸነፋችሁት፤ ጠብን ነው የሸሻችሁት። አለመሞት እና ሞትን ማሸነፍ ይለያያል። አለመጣላትና ጠብን ማሸነፍም እንዲሁ።

«ሐኪሞች ለምን ከትባት እንደሚወጉን ታውቂያለሽ አይደል። ከትባቱ የሚሠራው ከሞተ ሻይረስ ነው። ለምን? ያ የተዳከመ ሻይረስ ወደ ሰውነታችን ሲገባ ሰውነታችን ጦርነት ተከፈተብኝ ብሎ ራሱን ያዘጋጃል። መድኃኒት ያመረታል። ራሱን በሽታ ለመከላከል ዝግጁ ያደርጋል ማለት ነው። ልምድ አዳበረ፤ በሽታውን እንዴት እንደሚያሸንፍ ኃይል እና ዐቅም ገንዘብ አደረገ ማለት ነው።

ትዳርም ይኼ ከትባት ያስፈልገዋል። ወደፊት ከባዱ የትዳር ሻይረስ መጥቶ በበሽታ እናንተን ጠራርጎ ከመውሰዱ በፊት ደካማውን ሻይረስ መከተብ ያስፈልጋችኋል። ኃይል እና ዐቅም መፍጠር ያስፈልጋችኋል። **ያልተከተበ ልጅ እና የተከተበ ልጅ ልዩነታቸው የሚታወቀው በሰላሙ ጊዜ አይደለም። ወረርሽኝ ሲገባ ነው።** ያን ጊዜ ማን መቋቋም እንደሚችል ይታያል።

ሁለታችሁም በየፊናችሁ ትውላላችሁ። ከዚያ ወደቤት ትገባላችሁ። ራት ትበላላችሁ። ይቀጥላል። ቤትም ውስጥ ብትሆኑ አንቺ ዳዳ ነሽ፤ እርሱም ቴሌቭዥን እያየ ነው። ልቅሶ ስትሄዱ እርሱ ከወንዶች ጋር ነው አንቺ ከሴቶች ጋር ነሽ። ዓመት በዓል ሲመጣ እርሱ በግ ይገዛል፤ አንቺ ዶሮ ትገጥለሽ። እርሱ በቱታ ጎምለል ጎምለል ይላል፤ አንቺ በሐበሻ ቀሚስ ጉድጉድ ትያለሽ። ይቀርባል ትበላላችሁ። ቢቃ።

ወዳጄ የማይፈስ ውኃ ከድንጋይ ጋር አይጋጭም። የረጋ ውኃ ይሻግታል እንጂ ግጭት የለበትም። ወንዝ ሆኖ ሲወርድ ግን አረኹ ገደሉ፤ ዐለቱ ቋጥኙ ይላታመዋል። ለመላታም አይሄድም። ሲሄድ ግን ይላታማል። ከመኖር ብዛት ታድያ ፈለግ ይሠራል። ከዚህ ብኋላ ኩልል ብሎ መፍሰስ ነው። እዚያ ደረጃ ለመድረስ ግን ስንት ትግል፤ ስንት ልትሟያ፤ ስንት ውጣ ውረድ አለ። ይኼ ሁሉ ወንዝ ማን ቦይ ቀድዶለት መሰለሽ የሚፈሰሰው። በዘመናት እየታገለ በጠረገው መንገድ እኮ ነው እንዲህ አምሮ ሲፈሰስ የምታይው።

ትዳርም እንዲሁ ነው። እድገት ካለው። ሕይወት ካለው ይፈስሳል። ሲፈሰስ ታድያ መላታም፤ መጋጨት ያጋጥማል። ይህ ግን እየተፈታ ይሄድና በኋላ የትዳር ፈለግ ይሠራል። ከዚያ በኋላ ኩልል እያለ መውረድ

ነው። ፏፏቴ ይኖረዋል። ዳግላስ የሚወርድ ውኃ ይኖረዋል። ከዐለቱ ጋር ሲጋጭ ሕመም መሆኑ ቀርቶ ውበት ይሆነዋል።

አንዳንዶቹ ከተጋቡ በኋላ ወንድም እና እግት ብቻ ሆነዋል። አንዳንዶቹ ደግሞ አብሮ ፎሪ /room mate/። ሌሎቹም አብሮ ሠሪ «ባለ አክሲዮን»። አንዳንዱ ባል ገንዘብ መስጠት አይቻላቸውም፤ ሃሳብ መስጠት ግን አይሆንላቸውም። አንዳንዱ ሚስት ቤቷን ማስተዳደር አያቅታትም፤ ባሏን ማስተዳደር ግን አይሆንላቸውም። ብዙዎቹ «እኛኮ አንድ ነን» ብለው የሚፎክሩት ልዩነቶቻቸውን የሚያዩበት አጋጣሚ ስለሌላቸው ነው። መቸ ተወያይተው፤ መቸ ተከራክረው፤ መቸ ተገዳድረው ያውቃሉ።

ሦስት ዓይነት ባል እና ሚስት አሉ። የሚገጥሙ፣ የሚገጥሙ የሚመስላቸው ግን የማይገጥሙ፤ ፈጽመው የማይገጥሙ። የሚገጥሙ ባል እና ሚስት እየተገዳደሩ፣ እየተጋጩ፣ እየተሰማሙ፣ እየተቸገሩ፣ ችግር እየፈቱ፣ በሃሳብ እየተለያዩ፣ እየተቀራረቡ፣ እየተዋወቁ ሄደው በሂደት አንድ የሚሆኑ ናቸው።

የሚገጥሙ የሚመስላቸው የማይገጥሙ የሚባሉት ደግሞ ሲታዩ የተሰማሙ፣ የተፋቀሩ፣ አንድ የሆኑ፣ ጠብ እና ልዩነት የሌለባቸው የሚመስሉ፤ በውስጥ ግን የተከደኑ፣ በጊዜ የሚፈነዱ፣ ያልተዳሰሱ ቁስሎች ያሉባቸው ናቸው። እነዚህ በአማርኛ «ይጠጌ አይነኬ» ይባላሉ። በሂሳብ asymptote የሚባሉት ናቸው። የሚገጥሙ የሚመስላቸው፤ ሰውም ሲያያቸው የሚገጥሙ የሚመስሉ፤ በእውነታው ግን መቼም የማይገጥሙ ናቸው።

ሦስተኛዎቹ ጎን ለጎን የሚሄዱ ናቸው። parallel። ምናቸውም የማይገጥሙ። አለመግጠማቸውም የሚታወቅ። ያልተፋቱት ለልጆቻቸው፣ ለሕግ ጉዳዮች፣ ለቤተሰቦቻቸው ሲሉ እንጂ ቢጋብቻ ውስጥ በፍቺ የሚኖሩ ናቸው።

አሁን ልጄ ራሳችሁን እዩ። መጣላት ለጋብቻ አስፈላጊ ነው እያልኩሽ አይደለም። በትዳር ውስጥ መጋጨት ብቻውን የመጠላላት ምልክት እንዳልሆነ ሁሉ፣ አለመጋጨት ብቻውንም ግን የፍቅር ምልክት አይደለም ነው የምልሽ። ለመሆኑ ለመጣላት ጊዜ አላችሁ? አንድ ወንበር ላይ መቀመጥና አብሮ መቀመጥ፤ አንድ አልጋ ላይ መተኛትና አብሮ መተኛት፤ አንድ ቤት ውስጥ መኖርና አብሮ መኖር ይለያያሉ።»

ከዚህ ውይይታችን በኋላ ወደ ባልዋ ሄዳ ለትዳር ጊዜ ስለመስጠት፤ በልዩ ልዩ ጉዳዮች ላይ ስለመነጋገር፤ የቤት ሥራን ለሥራነቱ ብቻ ሳይሆን ለደስታ መፍጠርያነቱ አብሮ ስለመሥራት ማንሣት ስትጀምር ነገር መጣ። ጭቅጭቅ ጀመርሽ ይላት ጀመር። የማይሰማሙባቸው ነገሮች እየታወቁ መጡ። ይገርምሃል። በልቶ የማያውቅ ሰው ሲበላ እንደሚያመው ሁሉ፣ ተጋጭቶ የማያውቅ ሰው ሲጋጭ አያድርስብህ። አንድ ጋሪ ጠጠር በየቅንጣቱ ቢወረወር ከሚጎዳህ በላይ ጋሪውን እንደሞላ ቢደፋብህ የሚጎዳህ ይበልጣል። «ተጋጭተን አናውቅም» የሚሉ ሰዎችም ሲጋጩ እንደዚያው ነው።

ለዚህ ነው «አጣልቶ የሚያፋቅር፣ አጋጭቶ የሚያጣብቅ ፍቅር ይሰጣችሁ» ብዬ መመረቅ የጀመርኩት። ጠብን የሚያሸንፍ ፍቅር፣ ጦርነትን የሚያሸንፍ ሰላም፣ ጨለማን የሚያሸንፍ ብርሃን ነው የሚያስፈልገን ብዬ።

ጉልበት ስሜ ተነሣሁ።